

SCHWALONY (3) *part praet pass pf*

s- (2), z- (1).

a *pochylone*, o *jasne*.

sg [f A schwałoną.] ◊ n N schwałon(e) (1). ◊ pl [N subst schwałon(e).] ◊ G schwałonych (2).

Składnia dopełnienia sprawcy: *schwalony od kogo* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. *schwalić*.

1. *Uznany za dobry; pochwalony, dobrze oceniony* (2) : [Nie ma być mowiono/ to iest gorźe niżli ono: ábowiem wśyřtkie rzeczy czařu řwego będą řchwalone [comprobabuntur] *Leop Eccli* 39/40 (Linde s.v. *schwalić*).]

a. [Zaaprobowany:

Szeregi: »schwalony i potwierdzony«: iż nie wiemy, we wszystkich-li artykułach Konfesyją i Apologiją naszą, od starszych [...] od Lutra [...] i od wielu innych oświeconych mężów schwaloną i potwierdzoną [...] przyjmujecie a we wszystkim-li się wam podoba. *AktaSynod* I 23.

»przyjęty i schwalony«: Gdyż książę Iesufa Syrachowego niektorzy między inie piřma biblijei nie poczytaią. [...] Ale iednak gdyż on [lege: od] iednego wybornego á wczonego żyda (imieniem Iesus Syrach) słożone i napisany řą/ teřz od kořcioła řwiętego przyjęte/ i řchwalone: Przetożem [...] *RhegSeklLek* O7.]

b. *Polecony, którego ktoś zachwalił* (2) : Też napreciw řwierzbiowi, iest řchwalone [litargirium] *FalZioł* III 37c; Dąć gárdło muřiał [król tessalski]/ dla ich [tj. córek] głupiéy poboźności Bo życząc mu nowych lat/ y piérwřzéy młodořci/ W nádźieię żioł zchwalonych řpólnie go zabiły/ Zeby wrzeczy řtarař krew z niego wycédźiły. Potym go czárownicá w kořciel wrzácéy wody Wrzuciłá między żiołá: á ten nierzkąc młody/ Ale áni wřtał żywy. *KochFrag* 21.

2. *Któremu ktoś oddał boską cześć, uznał za boga* (1) : Teraz iuż do onych Oyczyřtych boźków idźcie/ od króla řchwalonych/ Aż řprawcá wśyřtkich rzeczy nigdy nie zgářzoną Pochodnią was obiářni/ z niebá roznięconą. *GosłCast* 19.

Synonimy: 1. *potwierdzony*; a. *przyjęty*; 2. *poczczony, uczczony, uwielbiony*.

Cf **SCHWALIĆ**